

BİLİM VE DİN

ÖN SÖZ

Bahai Dini'nin kurucusu olan Hz. Bahau'llah yazılarında bilim ve dinin ahenk içinde olduğunu tam bir açıklıkla aydınlatmışlardır. Bahai literatüründe bilim ve din kuşun kanatları ile kıyas edilmiş ve nasıl kuş tek kanatla uçamazsa insan alemi de yalnız bilim veya dinle refah ve saadet zirvesine yükselemez. Tanrı katından gönderilmiş, henüz safiyet ve sadeliğini muhafaza eden ve insan vehim ve bid'atlarından uzak kalmış bir din, bilgi ve hikmete karşı olamaz. İşte bu çalışmamızın maksadı bilim ve din arasındaki çelişme zannının nasıl meydana gelmiş olduğunu ve bunun sebeplerini anlatmak ve Tanrı elçilerinin insanlara her zaman daha fazla bilgi ve hikmete ulaşmanın zarureti işaret etmiş olduklarını tam bir açıklığa kavuşturmadır.

BÖLÜM 1

Bilimin Tarifi

Bilginler insan bilgisini, Halk Bilgisi (genel bilgi) ve Akademik Bilgi diye iki kısma ayırmışlardır.

Halk Bilgisi

Doğal bir fenomendir, bir olayı başka bir olaya bağlamadan elde edilir. Onun kullanılış şekli bilimsel terimlerin ihtiva ettiği geniş şekilde değildir. Toplumda herhangi bir kimse yağmur yağışına baktığında bu olayı neden ve nedensellik birbirine bağlamaz. Bu olayın meydana gelebilmesi için, deniz, rüzgar, buhar, çekim kuvveti gibi neden ve nedenselliklerinden meydana gelmiş olmasını hiçbir zaman aklına getirmez. Yine buna benzer radyonun çalışması, ampulün aydınlatıcı fonksiyonu başka nedensellik ve neden aramaksızın sadece "elektrik" kelimesi ile ifade edilir. İşte genel bilginin belli başlı karakteri, meydana gelen olayların birbirleri ile bağıntısının mevcut olmayışıdır.

Akademik Bilgi

Neden ve nedensellik sonucu meydana gelen doğal olayların, bilimsel kanunların keşfedilmesiyle meydana gelir.

Genel Bilgi ile Akademik Bilgi Arasındaki Fark

Genel Bilgi

Bir şeyi kesin sonuca ulaştırmaz, çünkü o madde ve mana için birleşik bilgi yerine tek tek bilgi sağlar. Olayların birbirini izlemesinde meydana gelen değişiklikler, o olaydan başka başka doğal fenomenler getirir. Akademik Bilgi, doğal fenomenleri soyut şekilde ifade etmek yerine bilimsel kanunlara göre deney ile onaylanmış olduğundan, onun geçerliliği, kesin ve güven vericidir.

Akademik Bilgi

Genel kapsamı olan somut bir ifadedir. Herkesçe kabul edilmiş genel kanunlara dayanarak, bitki, hayvan gibi varlıkları ayrı ayrı sınıflamaya tabi tutarak bilim adamları hepsini ayrı ana karakter üzerinde vasıflandırır. Böyle genel kapsamı olan bir prensip akademik bilginin en mühim niteliklerindedir. Akademik bilgi, her zaman çok iyi bilinen prensiplerle temellendirilir. Zamanımızdaki bilim adamları bilginlerin geçmiş oldukları yolları tekrarlamadan mevcut keşiflerden faydalanırlar. Mesela, kimyada bazı temel kanunlar var ki, muhtelif maddelerin analizi bu kanunlara göre yapılır. Günümüzdeki bir araştırmacı, bu kanunlardan faydalanarak kolaylıkla kendi araştırmalarına devam eder.

İnsan Bilgisinin Aşamaları

Her bilim dalı kemal yolunda ilerleyebilmek için aşağıda gösterilen dört aşamadan başka bir yöntem kullanamaz.

a-)Konu ile ilgili bilgileri toplamak

b-)Toplanan bilgileri test ve deneye dayanan kanunlarla sistematik bir şekilde düzenlemeye gayret sarf etmek.

c-)Özgül yeni kanunların keşfine çalışmak

d-)Yeni bulunan özgül kanunları genel kanunlarla çevrelemek için özgül kanunlar toplamak.

Konuya açıklık getirmek için Astronomi bilimine bir göz atalım:

Astronomi

Çok iyi bilinen bir bilimdir.Bu bilimin bugünkü yerine ulaşabilmek için bu dört aşamadan geçmiştir.Milattan iki asır önce,Hipparcus Claudius ,Ptolemaeus zamanında bu bilim sahasında çok az bilgi mevcuttu.Bu bilim hakkında bu iki zatın çalışmaları ile ilkesel kanunlar meydana getirildi.Daha sonra Johannes Kelper (1571-1630),bir seri özgül kanunlar keşfetti ve nihayet Isaac Newton (1643-1727), astronominin sütunlarını kuvvetlendirerek bize genel kanunları verdi.Bu aşamalar aşağıdaki şekilde ifade edilebilir.

İlk aşamada,bilim adamları ellerinde deney ve testlerle ispat edilmiş doğal fenomenleri bilinmeyen nedenlerini muhakeme etmek yerine tahminleri esas olarak almışlar ve buna HİPOTEZ denmiş ve araştırmaya başlangıç noktası olarak kabul etmişlerdir.Bu aşama,HİPOTEZ (varsayım) bilim ve bilgi sahasının genişleyebilmesi için önemlidir.

İkinci aşamada,bilim adamları doğal fenomenlerin etki ve ilişkilerini anlatabilmek için ,hipotezin sonuçlarını toplar ve bunları başka teorilerle formüle ederler.Bu gibi birçok teoriler laboratuvarlarda denediklerinde yanlış oldukları ispatlanarak geçerliğini kaybederler.

Üçüncü aşama,bilimsel araştırmalar daha ileri düzeye ulaşır ve birçok varsayımlar denenerek doğruluğu saptanır ve kanunlaşır.Bunlardan bazıları nasılsa genel kanun olmaz;çünkü bazen istisnalar da meydana gelebilir.

Dördüncü aşamada,insan bilgisi genel kanun aşamasına erişir.Bu düzeye erişen genel kanunlar için artık hiçbir yer ve zamanda istisna bulunmaz.

Hipotez

Emmanuel Kant (1724-1804) ve Pier Simon Laplace (1749-1827),arz yuvarlığının meydana gelişi ve arz üzerindeki hayat molekülleri ve mıknaşıyetin mevcudiyeti,Herman Holmholtz'un (1821-1894) ışık ve renk teorisi ve bunun gibi yüzlerce daha başka teoriler hala varsayım aşamasında olup diğer bilim adamlarının muhtelif tefsirlerinin açık aşamasında kalmaktadır.Bilim kitapları bu gibi teori ve varsayımlarla doludur.Hatta tıp bilimi,çok eski bir bilim dalı olmasına ve fizik,kimya,fizyoloji ve anatomi bilim dallarının da kullanılmasına rağmen tıp bilimi değişmeyen kesin umumi kanunlar meydana getirmeye muvaffak olamamıştır.Mesela;yakın zamanlara kadar doktorlar hastanın kanı kirlenmiş diye hastadan kan alma tavsiyesinde bulunurlardı.Fakat, şimdi bu çok ender uygulanır.Tıp alanında şimdiye kadar daima ya yeni buluşlar veya yeni yöntemler tatbik edildiği gibi,şimdi de aynı tatbikat yapılmaktadır.Bunun sebebi tıp ilminde genel kanunların meydana gelmemiş olmasındandır.

Kesin Bilim

Bilim, ne kadar karışık teorilerden, tahminlerden, özgül şartlardan kurtarılır ve genel kanunlara dayanırsa o derece kesin ve güvenilir olur. Bunun içindir ki, Matematik, Astronomi, Fizik, Kimya gibi bilim dalları, Tıp, Eğitim ve Güzel Sanatlar gibi bilim dallarından daha kesindir. Bu saf ve kesin bilimlerin dayandığı genel kanunları zamanımıza kadar kimse değiştirmemiş ve geçerliliklerini devamlı kalmıştır.

Milattan 287 sene evvel, Arşimed'in meydana çıkarmış olduğu hareket ve çekim kanunu şimdiye kadar hiçbir kimse yalanlayamamıştır. Pascal'ın (1623-1662), Boyle'nin (1621-1691), Gay Lussac (1778-1850) ve bunun gibi diğer genel kanunlar da böyledir. Eğer bir kimse suya batan bir cismin ağırlığından, taşın suyun ağırlığı fazla olduğunu ispat edecek olursa, Arşimed'in kanununun hususiyet ve geçerliği kaybolur.

Yukarıda yapılan açıklamalarda görülüyor ki, ilmin insan bilgisinde toplanan eşya hakikatının geçirdiği sistematik değişiklikleridir. Bu sebeple hakiki ilim, varsayımdan öteye geçen, teori ve genel kanunlar olup bunlar genel prensiplere dayalıdır. Eski Yunanlılar ilmi bir felsefe olarak kabul eder ve onun mantık ve ahlak olarak iki kısma ayırırlardır. 16'ncı asırda Francis Bacon (1561-1626) bilimi tarih, şiir ve felsefe olarak ayırmıştı. Daha sonra Fransız bilginleri ilim ve insan bilgisini altı dala ayırdılar. 1-) İlahiyat ve ahlak 2-) Tarih 3-) Matematik 4-) Doğal bilimler 5-) Sihir ve Simya 6-) Edebiyat. Auguste Comte (1798-1857), ilmi aşağıdaki gibi tasnif etti:

- 1-) Cansız eşya bilgisi
- 2-) Canlı eşya bilgisi
- 3-) Canlıların üstündeki varlıkların bilgisi

Bundan sonra cansız eşyaları, matematik, makine, fizik, kimya gibi dallara, canlı eşyaları ise fizyoloji, biyoloji, üçüncü aşamayı da sosyoloji ve psikolojiye ayırmıştır.

BÖLÜM 2

“DİN”ne demektir?

“Din” kelimesi garp dillerinde (religion) çıkış ve ayırım bakımından Latince “RELİGİO” kelimesinden meydana gelmiştir ki, sıkı sıkı bağlanma manasına gelir. (Lisansımızda da kullanılan “din” kelimesi Araplardan çok evvel kullanılmış olup kanun ve yol manasına gelir.) Böylece “religion” kelimesinin manası yüksek bir varlığa karşı sıkı bir bağlılık ve sadakat anlamına gelmektedir. Alman bilim adamı Max Müller (1823-1900) dini “İnsana sonsuz anlatmak için yardım eden ruhani kuvvettir.” diye tarif eder. Revil'in bu mevzudaki ifadesi ise insan hayatının kontrolü için müessirdir, diye insan ve evreni idare eden kuvvetin ruh olduğunu ve bu kuvveti Allah ile birleştirir. Scillermachers (1768-1834), “din” hakkındaki görüşü, insan vicdanını tam bir itaata götürendir. Feuerbach (1804-1872), dini tarif ederken şöyle yazar; “Tanrı'yı bilmek için insan arzusudur.” Kant'ın (1724-1804) fikrine göre ise, din vazifelerimizi ilahi bir emir olarak tanımaktır. Moris Jastrow, “The Study of Religion” kitabında dini üç prensip üzerine tarif eder: a-) Bir kısım mutlak kudrete insan inancı, b-) Bu kudretle ilişki kurmak için insan gayreti, c-) O kudretle kurulacak bağlantı halkası. Bu en yüksek kudret olan inanç, insan inancının temeli olup, en yüksek kaynaklar tesisine özlem çektiği insanın ruhi duygularını besler. Dua ve yalvarı ile yaratana arasında bir halka meydana gelir. Moris Jastrow'a göre; “Din, kendisine bağlı olduğumuzu hissettiğimiz ve bizim kontrolümüz dışında olan kudretle tabii bir inanç.” Diye tarif eder. Herbert Spencer'e göre (1820-1903); “Din, insanın en derin duyguları ve sonsuz ilham kaynağıdır.” Alman idealizminin kurucusu Fichte (1762-1814)'nin ifadesine göre; “Din ahlakın kemali, ahlakın

kemalleşmesi de dinin esasıdır.”Jean Marie Guyau (1854-1888) der ki;”Din insanın gayesi ve insanın evren ve hakikatla münasebetinin bağıdır.”Her ne kadar daha yüzlerce din tarifi varsa da yukarıda bahsettiğimiz kadarı maksadımıza hizmet etmeye yeterlidir.Doğudaki bazı bilginler de;”Evreni yaratan Allah’a ve ona bağlılığı din meydana getirir.”diye tarif ederler.Bazıları da dini insanı kılavuzlamak için “Tanrının peygamberlere açıkladığı Tanrı emirleri” diye tarif eder.Tanınmış bir Bahai bilgini olan Mirza Ebu Fazıl der ki;”Din Tanrı katından seçilmiş bir kimseye Tanrı tarafından açıklanan kanunlar ve nizamlardır ki,Tanrı seçkinleri bu emirlerle dünyanın ruhani ve sosyal nizamını şekillendirirler.”.

BÖLÜM 3 Bilim ve Din

Evvelki bölümlerden anlaşıldığı üzere bilim ve din birbirlerini tamamlayıcıdır.Bu iki büyük kuvvet insanlığı ilerleme ve yücelmeye yöneltir.İnsan problemlerini çözer.Onun fiziki,ruhani,entelektüel kapasitesine açıklık verir.Bilim akli kuvvetlendirir,din kalbe ve ruha safiyet sağlar.Birisi onu fiziki yönden rahata kavuşturur,öteki ise göksel kapıları ona açmak suretiyle ruhani hayatını zenginleştirir.Bilim doğanın kuvvetlerini kontrol etmek için insana olanak sağlar,din ise insanı manasız bencil duygulardan kurtarır.Demek ki;bunun her ikisi de gerçektir.Nasıl bilim ona doğanın dış fenomenlerini anlamaya olanak veriyorsa,din de ruh evreninin esrarını öğrenmek için imkan sağlayacaktır.Tek başına ne bilim ne de din insan yeteneklerinin tam olarak gelişmesini sağlayamaz, birbirlerinin hududunu da aşamazlar.Bilimin her dalı kendi alanında sınırlanmış konuları ve araştırmaları yapar,o hududun dışına çıkamaz.Mesela,matematik miktarla,mekanik hareket ve akli yeteneği ile,sosyoloji toplum işleri ile uğraşır.Fakat bunların hiç birisi insanın yaratılışı, varlık, ruhun ölümsüzlüğü,kıyamet günü ve insanın ruhani kaynağı ile meşgul olamaz. Doğal bilimin hükmü altında ölçülemeyen ve tecrübe edilemeyen her ne varsa bilim onunla meşgul değildir.Bu sebeptendir ki materyalistik felsefe bu konularla alakalı hususların açıklanmasında bizi tatmin etmez.Yalnız tarihe dayanan din ruhani felsefesiyle insanın ruhani problemlerini çözebilir.

Din İnsanın Ruhani Problemlerini Çözer

İnsan ta ezelden beri Yaradan’ı bilmek ve yaratılış sırrını çözebilmek için çaba sarf etmiştir.Ölümün korkusu onu büyük ölçüde kovaladı.Yaradılışından itibaren onun en büyük esrarı,şu soruların cevabını bulmak için onu zorladı.Ben kimim?Nereden geldim?Nereye gidiyorum?..Şüphesiz ki,insanlar bu sorular karşısında hayret duymuş,hayret duyuyor ve hayret duyacak,çünkü bilmek istediği şey bu yaratılış onu mutlak bir yokluğa mı,yoksa bir ölümsüzlüğe mi götürüyor.İnsanı tatmin eder bir şekilde bu soruların cevabını yalnız din verebilir.Bilimin bu sorulara hiç yönelmemiş,bu soruları cevaplandırmaya da çalışmamış.

İnsanın Muhtaç Olduğu İki Önemli Faktör: Bilim ve Din

Bilim ve Din,bu iki yüce kudret insanın ruhani ve entelektüel varlığına hüküm etmesi sebebiyledir ki;hakiki medeniyet alanında insanın gelişebilmesi,bu her iki kuvvetin birlik içinde olması ile mümkün olur.İnsan bunların her ikisine de muhtaçtır.Birçok bilim adamları din ve bilimin birbirlerini tamamlayıcı olduklarını kabul etmişler ve bu düşünceye karşı olanların olaya insaf gözü ile bakmadıklarını ileri sürmüşlerdir.Herbert Spencer, sosyal felsefe çalışmalarının birisinde bilim ve din münasebetlerini analiz ederken şöyle der;”Ne zaman doğal bir madde üzerinde düşünürsek,idrakimizin üstünde bir hakikatın varlığını kabul etmeye

mecbur kalırız.”İşte bu içgüdüsel duygu,bilim ve dini birbirine bağlayan düğüm noktalarıdır.Dış yüzeyden bakılınca din ve bilim birbirine karşı görülebilir ve çok kimseler bilim ve dinin ahenk içinde olmadığını vehim edebilirler,fakat böyle bir anlam hatalıdır. Çünkü, din insan kuruntusundan meydana gelmiş bir şey değil,fakat ruhani bir iç varlıktır.Aynı suretle ilim de insan uydurması ve insan kuruntusu değildir.Devamlı araştırmalar sonucu ilmi gelişmelerle meydana çıkan,keşfedilen doğal hakikatlerdir. Bu sebeple din ve bilim bir menşe,bir kaynak üzerindedir. Onlar eşit statüye sahiptirler.Her zaman aynı benzer varlığa sahip oldukları gibi tam bir ahenge de sahiptirler.Bu olayı anlayabilmeliğimiz için bilim ve dinin esas prensiplerini dikkatle incelememiz gerekir.Ancak o zaman aralarında ne ahenksizlik ve nede çelişki bulunmadığı aşikar olur.

Ernest Haeckel (1834-1919),dindeki temelsiz inançlar görüşünü tenkit etmesine rağmen,din ve bilimin münasebetlerini düzenleyici mühim yardımda bulunmuştur:”İnsanın çözümlemek istediği başta gelen problem,eşyanın hakikatı ve kaynağını çözebilmek isteğidir.Felsefe ve bilim her ikisi de bu soruyu cevaplandırabilmek için yetersizdir.Bilimin açısı tabii fenomenleri araştırmak ve genel kanunları keşfetmekle hudutlu olduğu gibi felsefede sadece teori ile meşgul olur,onda tatbikat yoktur.İnsan yalnız zeka ile yaşayamaz,o aynı zamanda duygu ve heyecana da sahiptir.İlim insanın heyecan ve ruhani ihtiyacına dinden daha fazla tatmin edici ve güzel bir yol bulursa;ancak o zaman dini mağlup eder.Bu sebeple bilim dinle mücadele ve düşmanlığı bir yana atarak uzlaşmalıdır.”Guyau da dinden hakikatı karanlığa boğan efsane ve temelsiz inançlar kaldırılacak olursa bilimin dinle olan davasının son bulacağına inandığını söyler.

BÖLÜM 4

Bazı Bilim Adamları Niçin Dine Karşı Geldiler?

Tanınmış bir bilgin olan Amerikalı Draper bir kitabında bili ve din mücadelesi hakkındaki görüşünü şöyle beyan eder;”Hıristiyanlık,dünyada kendini kudretli bir politika tesirine sahip olduğunu zannettiği günden itibaren bilim ve din mücadelesi başlamıştır.O zamandan bu yana din ve bilim birbiri ile çarpışmış ve birçok tanınmış kişiler bu çatışmaya katılmıştır.Bilim tarifi yalnız,meydana gelen keşiflerle değil;aynı zamanda bu iki kuvvetin birbirine karşı koymadaki hikayesini de anlatır.Bu kuvvetlerden birisi ilerlemek isteyen insan zekası,öteki de Ortodoks düşünceye sahip kişilerin meydana getirdikleri tesir,bencil düşünceler,menfaatlar ve bu tesirlerin meydana getirdiği hudutlamalar.”

Yukarıda Draper’den alınan bu satırları burada tamamlayalım.Hıristiyanlık iyice yayıldıktan sonra rahipler Hıristiyanların düşüncelerini tamamen hükümleri altına aldılar.(Bu örnekteki tarih bize geçmişteki diğer dinlerde de aynen verir.)Bilim ile din arasında soğukluk başladı;zamanla bu soğukluk muhalefet ve mücadeleye çevrildi.Bazı bilim adamları,dini bilimin düşmanı ve medeniyetin tek sebebi dinler olduğunu söylemekle mücadeleyi en son noktaya kadar ulaştırmışlardır.Bu konuda yazılan kitapları dikkatle izleyecek olursak;mücadelenin hakiki sebebi ne din nede bilimin özünden olmayıp,şimdi burada açıklayacağımız sebeplerden meydana gelmiş olduğu anlaşılır.

1-)Bazı bilim adamları İncil kitabında yazılı bir çok beyanları,bugün teesüs etmiş bilime tamamı ile karşı olduğunu söylerler.Evrenin 6 günde yaratılması,Adem ile Havva ve diğer yaratıkların yaratılış şekli,Hız.İsa’nın ikinci gelişinde güneş ve ayın kararması ve yıldızların dökülmesi gibi.(Hıristiyanlıktan başka geçmişteki diğer dinlerde de mevcut sembolik ifadeler kelimenin dış anlamı ile bu görüntüdedir.)

2-)Bilim adamları,din vaaz eden birçok kimselerin boş inanç dolu düşünceleri yaydıklarından şikayet ederler.Bu birçok Hıristiyanları bilime karşı gelmeye sevk etti.Lacdans adında bir vaiz dünyanın yuvarlak olduğuna karşı çıktı ve dedi ki;"Eğer dünya yuvarlak olsa;arz yuvarlağının öte yanarında yaşayan varlıkların başları bu tarafta,ayakları yukarı,ağaçlar ve bitkiler de bize göre ters durması lazım gelir.Eğer bu ahmaklardan sorulsa;niçin bu ters eşya aşağı dökülmüyor?Elbette ki,onların cevabı dönen bir yuvarlağın yarı yuvarlağı daima merkezine dönük olduğundan ağır cisimlerin merkeze çekimi neticesinde olur.Ancak ağırlığı olmayan gaz gibi,bulut gibi cisimler semaya yükselir demeleri dünyanın yuvarlak olmasından daha beter bir hata değil midir?

Katolik Kilisesinin büyük pederlerinden biri olan St.Augustine (354-430),arz yuvarlağının öte yüzünde insan bulunduğuna inanmıyordu."Çünkü", diyordu,"Kitab-ı Mukkaddes'e göre burada Hz.Adem'in çocuklarından hiçbir bahis yoktur.Şayet arzın öte yüzünde insan bulunacak olsa Hz.İsa'nın ikinci gelişini görmeleri mümkün olmayacak.Binaenaleyh,arzın yuvarlak oluşunu düşünmek akıllıca düşünüş değil."Bu dar görüşlü düşünceler,halkı asırlarca bilgiden yoksun bırakarak temelsiz inançların karanlığına salmıştır.

3-)Rahipler,kendileri çok zengin ve lüks bir hayat yaşamalarına rağmen,çilekeş manastır hayatı yaşamak için teşvik ediyorlardı.Birçok kimseleri hakiki insanlık vazifelerini yapmaya mani oldular.Halkın dini duygularını sömürerek,dini kötü yollarda kullandılar.Kudüs'ten toprak getirerek yüksek paha ile bu toprakları halka sattılar.Kiliselere İkonlar koyarak halktan bunun için teberrular ve hediyeler topladılar.Bu suretle din adına yüzlerce kötü adetler yayıldı.Bu münasebetsiz cidden hakikate aykırı idi.Bunlar insanın ruhani görüşünü perdeleyen,onları hakiki bilgiden mahrum eden temelsiz inançlardı.

4-)Birçok tarih yazarlar,rahiplerin bilginlere ve bilime karşı reva gördükleri kötü davranışlardan yakınmışlardır.Bu işkence ve tazyikler bazı bilim adamlarının ilim ve din arasındaki çelişkiye delil olarak kabul ettirmiş ve aşağıdaki misallerle bu iddiaları desteklemişlerdir

Copernicus (1473-1543)

Copernicus yıldızların hareketine dair kitabını neşreder etmez kilise tarafından merhametsizce cezalandırıldı.

Galileo'ya (1564-1642) yapılan tazyik

Bu şöhretli astronomi bilgini teleskop aletini geliştirerek 1609 yılında Ay'ın yüzeyini,Jüpiter ve Zühal yıldızlarının halesini müşahede etti.1616 yılında,o da Copernicus gibi aynı surette mahkum oldu.Arzın hareketini inkar etmesi için tazyik edildi.Daha sonra gözlerini kaybetti ve nihayet,hayatının sonuna kadar tard ve sürgün edildi.

Bruno'ya (1548-1600) yapılan işkence

Şöhretli İtalyan bilim adamı Bruno 1548 yılında bilim hakkındaki kitabını neşredince onun kafir olduğu düşünüldü ve 1600 yılında Engizisyon mahkemesi tarafından diri diri yakıldı.

Hypatia'nın ölümü

Miladın 4 ve 5. yüzyılında şöhretli matematikçi Theo'nun kızı Hypatia,sadece bir matematik ve felsefe ustası olduğu ve "Ben kimim? Ben ne biliyorum? Nereye gidiyorum?" gibi soruları cevaplandırıp bilgi ve hikmet yayınladığı için İskenderiye kilisesi baş rahibi tarafından öldürtüldü.Miladın 415.yılında kılıçtan geçirilerek parçalandı.

İskenderiye Kütüphanesinin yok edilmesi.

Miladın 391. yılında, evvelce kısmen Osiris mabedinin yeri olan arsayı Theophilos, kilise yapılmak üzere Hıristiyanlara verdi. Bu arsada yapılacak kilisenin temeli kazılırken bir putperest inanını gösteren mermer taş bulundu. Hıristiyanlar bunu bir alay konusu yaptılar. Putperestlerse, buna son derece hiddet duydular. Böylece İskenderiye’de dini bir ayaklanma meydana geldi ve çatışma fevkalade alevlendi; kitleler kılıçtan geçilirdi. İmparator ayaklanmayı bastırmak ve Sarapion mintikasında putperestleri cezalandırmak üzere oraya asker gönderdi. İmparator namına hareket eden Theophilos İskenderiye kütüphanesinin de bulunduğu o mintikadaki tüm binalar yerle bir etti.

Din inançları ayrı kimselerin bu gibi saldırgan davranışları hakiki bilgi ve öğretimi baltaladı. Hypatia’nın öldürülmesinden sonra bir ilim merkezi olan İskenderiye; aynı zamanda İskenderiye kütüphanesinin yok olması ile bu mevkinden suretle düştü. Draper’in bu konudaki şahadeti, ”M.S 414 yılında cehaletin karanlığı etrafı sarmaya başladı. Yunan felsefesi ve bilim, hatta Atina’da bile yasaklandı. İmparator Justinien’in emirleri ile okullar ve kolejler kapandı.”

5-) Engizisyon mahkemelerinin boş inançlarla dolu Ortodoks inançlarını kabul etmeyen kimselere reva görülen işkenceleri birçok tarihçiler; okuyuculara açıklamış bulunuyorlar. Din adına meydana getirilen bu korkunç suçları açığa çıkarmaları halk arasında bir heyecan meydana getirdi. Tarih yazarlara göre; İtalya, İspanya, Almanya, Güney Fransa’da olduğu gibi birçok memleketlerde bilim adamlarına ve Hz. İsa’ya inanmayan kimselere karşı yapılan işkencelerden Engizisyon mahkemeleri mesuldür. Binlerce masum bilgili kişiler bu mahkemeler tarafından tazyik ve işkence edilerek öldürülmüşlerdir. Mesela 1481 yılında Andaluzya’da iki bin kişi yakılmış ve on yedi bin kişinin malları müsadere edilerek ömür boyu hapse mahkum edilmişlerdir. Engizisyonun kan içici önderlerinden biri olan Thomas Torquemado (1420-1498) mahkemenin sanık saydığı kişilere her çeşit işkence ve ıstırapları tertiplemiş, bizzat kendisi 8 bin insanın idam ilamını imzalamış ve çoklarını da zindanlarda işkence edilmesine emir vermiştir.

Engizisyon tarihini yazarların bildirdiklerine göre Thomas Torquemado ve onun suç ortakları zamanında 18 yıl gibi kısa bir süre içinde 12.200 kişi yakılarak öldürülmüş 6806 kişi kızgın demirle dağlanmış, 97.320 kişiye de işkence edilmiş. İbranice yazılı Tevrat kitabı yakılmış, İspanya’nın Salamanca şehrinde 6000 cilt kitabın ateşi ile şenlik yapılmış. O günler papanın mutlakiyet makamları, sanıklara vesikalı itiraflar tertipleyerek büyük miktarda paralar toplamışlar. Bazı ruhban sınıfının çok lüks ve şahane hayat yaşamlarına rağmen bilim adamlarına din yetkilileri tarafından işkence edilmeleri dinin bilime karşı olduğu düşüncesine vardırılmış.

BÖLÜM 5

Din, Bilime karşı değildir

Eğer Bahai dininin mukaddes yazıları, Kitab-ı Mukaddes, Kuran-ı Kerim, Veda, Bhagavad Gita vs. mukaddes yazılarından bilim ve dinin ahengini gösteren parçaları alarak bir kitapta toplamak icap etse kitabın hacmi istediğiniz kadar genişletilebilir. Biz burada yalnız birkaç örnek vereceğiz.

Hz. Bahauallah;

“Bilim, sanat ve el sanatları varlık dünyasını yüceltmeye ulaştırmaya sebeptir, bilgi insan hayatında bir kanat, bir merdiven gibi onları yükseklere erdirtir. Bunların kazanılması herkese

bir ödevdir.Hakikaten dünya sakinlerine bilim adamlarının ve sanatkarların hizmetleri büyüktür.”diye buyururlar.(Hz.Bahaullah’ın eserlerinden İkan kitabını da okuyabilirsiniz.
Hz.Abdülbaha da;

“İlim bir kanat,dinide öteki kanat olarak düşünebiliriz.Kuşun uçabilmesi için iki kanata ihtiyacı vardır.Yalnız bir tanesi faydasızdır.Herhangi bir din,bilimle çelişecek ve ona karşı çıkacak olursa bu sadece cehalettir.Eğer din,yalnız din ve taassup merasimini yerine getirmekten ibaret olsa,bu hakikat olmaz.Dünyada meydana gelen birçok anlaşmazlıklar ve ayrılıklar hep insan yapısı olan karşı koymalar ve muhalefetten meydana gelmiştir.Eğer,din,bilimle ahenk içinde olsa,bugün insan cinsine felaket getiren birçok acılıklar ve nefretler son bulacak.Size derim ki;din diye size sunacakları bir şeyi ilim ve mantıkla muhakeme ediniz.Eğer bu test sonunda başarı sağlıyorsa onu kabul ediniz.Çünkü o bir hakikattir.Yok eğer her ne surette böyle bir muhakemeye uygun olmazsa onu reddediniz.Çünkü o bir cehalettir.Bazı entellektüeller tam reşit olmazsa,hatta hakikati anlayabilmek için çok zayıf bulunsalar bile yine dinin bilime karşı olması mümkün değildir.Bizim anlayışımıza göre,Tanrı din ve bilimi insan için bir ölçü yapmıştır.Dikkatli olunuz.Böyle azametli bir kudreti ihmal etmeyiniz.Her şeyi bu terazide tartınız.Bütün inançlarınızı bilim ile harmone ediniz.Hakikat birdir;çelişki olamaz.Ne zaman din ahmakça doğmalardan,geleneklerden,boş inançlardan koparılıp temizlenecek olursa;o zaman bilim ile mutabakat olacak ve dünyadaki anlaşmazlıklar,çatışmalar,ayrılıklar ve harpler ortadan kalkacak,birleştirici,temizleyici bir kuvvet meydana gelecek ve bütün insanlık Tanrı sevgisinde birleşecek.”

Hıristiyanlığı tenkid edenler Hz.İsa’nın talimlerini dikkatle tetkik edecek olurlarsa;bu talimleri öğrenim,bilim ve ilime karşı olmadığını açıkça anlayacaklar.

Yine beyanatında Abdülbaha;”Papalık müessesesi devamlı olarak bilime karşı çıkmıştır.Hatta Avrupa’da bile dinin bilime karşı olduğunu kabul edilmiş ve bilimin din temelini yıkıcısı olduğu kabul edilmiştir.Kaldı ki;insanları hakikata kılavuzlayan,bilgi ve ilmi tesis eden,Tanrı dinidir.Din,bilim adamları için iyi niyetle doludur.Onlar insanları uygarlaştıran doğanın gizliliklerini çözerek dünya ufku aydınlatırlar.Binaenaleyh,dinin bilgiye karşı çıkması nasıl söylenebilir?Hayır,Allah korusun,Tanrının insana en büyük ve en güzel bağıışı ve insan kemalinin en asil sıfatı onun bilgisidir.Bilgiye karşı olmak cehalettir.İlim ve bilgiden zevk duymayan kimse insan değildir.Belki şuursuz bir hayvandır. Çünkü bilgi aydınlık, hayat, saadet, kemal, güzellik ve birlik eşiğine yaklaşma vesilesidir.İnsan alemini şeref ve bahası Tanrının en büyük nimetidir.Bilgi yol göstericiliği ile belli olur. Cehalet ise hatanın ta kendisidir.”

Draper,din ile bilim arasındaki mücadeleyi gösteren kitabında bu görüşü kabul eder ve şöyle yazar;”İlk Hıristiyanların öğretileri ve temel inançları bu üç nokta üzerinde odaklanmıştır:

- 1)Tanrıyı ululamak ve onu övmek.
- 2)Temiz bir karaktere sahip olmak
- 3)Birbirlerine karşı sevgi ve bağışlayıcılık göstermek.”

Tertilinum(M.S 160-230) Hıristiyanlığın müdafaası için yazmış olduğu bir risalede,Hıristiyanlığın ilme ve bilgiye karşı olmadığını açıklamıştır.Kuran-ı Kerim’de isw şöyle yazılıdır;”O kimseler ki bilirler,bilmeyenlerle bir midir?”Abdülbaha,Hz.Peygamberin damadı Ali’nin şu hadisini naklederler;”Bilim ile mutabık olan dinle de mutabıktır.İnsan aklının almadığını din kabul etmemelidir.Bilim ve din birlikte yürür,herhangi bir din bilime karşı ise o hakikat değildir.”

Bhagavad Gita bilim ve bilginin ehemmiyetini aşağıdaki şekilde gösterir;”Hislerini yenen bilgi ve ilimden razı olan kimse,bir kayanın üzerinde sımsıkı duran bir kimsedir.”

Gita;”Merhametli Mevla’mız,diyor,hakikaten size yanılmaz,en derin bir sır söyleyeyim.Siz bilgi ve ilim ile belli surette bağılanınca karanlıktan kurtulacaksınız.”

Anlaşmazlık ve davanın başka bir sebebi de kutsal beyanların yanlış tefsir edilmesi veya teşbih ve mecaz yoluyla söylenen sözleri anlamak kabiliyetinden yoksun bulunması olmuştur.Bunun sonucu mukaddes yazılar ilim kanunlarına karşı gibi görölmüş.İlahi zuhurların maksadı teknoloji problemlerinin açıklanması için değıldir.Tanrı elçilerinin takdim ettikleri hususlar ilmi problemler üzerinde tasarruf etmek değıldir.Dinin alakası madde dünyasıyla olmayıp;insan kalbi,insan ruhu ile ilgili hususlardır.Ahlak prensipleri ve ruhi değerler üzerindedir.

Abdülbaha;”İlahi mazharların görünüşleri ruhani bahar vaktidir.Tanrı güzelliklerinin azametidir,semavi güzelliklerdir,hayat bağışlayan bahar rüzgarıdır,yükselen hakikat güneşidir.”diye buyuruyorlar.

Güneş yükselince dünya aydınlanır.Görüntü meydana getirmek için hiç kimsenin gözü zorlamasına ihtiyacı yok.Gözün tabiatı aydınlıkta görmektir.Aynı şekilde peygamberler insanın aklını ve ruhunu aydınlatırlar.İnsan kendisi,ilmi olayları keşfeder.Bu sebepledir ki;evrenin yaratılışı,Adem ve Havva’nın hikayesi,güneşin,ayın ışık vermemesi,yıldızların dökülmesi dış mana ile kabul edilmemelidir.Bunlar sembolik ifadelerdir.

SONUÇ

Bilim ve din hakikatın iki parçasıdır.Birbirine karşı iki zıt değil,Tanrı sırlarını anlayabilmek için iki yoldur.Yine Hz.Abdülbaha buyurur;”Bilim adamları ile dine tabi olanlar arasında her zaman çelişki olmuştur.Bunun sebebi dine tabi olanlar,dinin ilme üstün olduğunu ve bilimin din öğretilerine karşı olduğunu iddia etmeleri olmuştur.”

Hz.Bahaullah buyurdular ki;”Din ve bilim hikmetle tam bir ahenk içindedir.Eğer dini inançlar ve doktrinler mantıktan ayrılmışsa;bu Allah tarafından değil,insanın sınırlı düşüncesinden meydana gelmiştir.Bu sebeple bu inanç değersiz ve dikkate layık değıldir.Böyle bir inanç hakiki inanç olamaz ve kalp onda huzur duymaz.Mantığa aykırı olduğunu bildiği bir şeye insan nasıl inanabilir.Böyle bir şey mümkün müdür?Mantığın inkar ettiği bir şeyi kalp nasıl kabul eder.İnsanın başta gelen hassası onun muhakemesidir.Tanrı dini onunla tam bir uyum içindedir.”

Hz.Bahaullah,ilahi hakikatın saf öğretilerini açıklamakla insanlar arasında bilim ve dini uzlaştırarak çelişkiler ve ayrılıkları kaldırmıştır.Bu başarı bugün O’na mahsustur.Bilim ve din el ele gider,birisi olmazsa ötekisi tam olmaz.Din olmaksızın yalnız bilim iyiden çok daha fazla geçen harplerde olduğu gibi fenalıklar meydana getirir.İnsanlık hizmetinde bilime hakiki renk veren dindir.İşte bu açıdan Tanrı elçileri insan alemi için en büyük ihtiyaçtır.